

Toespraak van Mw. Pernille Fenger

Hoofd van het Bureau van Noordse landen van het VN-Fonds voor de Bevolking (UNFPA)

bij de opening van het
96-ste Wereld-Esperantocongres

Kopenhagen, 23 juli 2011

In de naam van de Verenigde Naties in Kopenhagen dank ik voor de uitnodiging hier vandaag te spreken in het Wereld-Esperantocongres

Er zijn meer dan duizend VN-bedienden in Kopenhagen, wat Kopenhagen maakt tot één van de belangrijkste VN-steden in de Westelijke wereld. In Kopenhagen verblijven bijzonder veel VN-organisaties, die geneesmiddelen, uitrusting en diensten aankopen voor de steunprogramma's in vele ontwikkelingslanden. Ik werk zelf in het Bureau van de Noordse landen van het VN-Fonds voor Bevolking.

Laat me beginnen met het schetsen van enkele algemene trekken.

Op 31 oktober van dit jaar zal de wereldbevolking de 7 miljard overschrijden. Dat is een te noteren dag in onze geschiedenis. Het aantal aardbewoners is met één miljard toegenomen in de laatste 13 jaar. Over het algemeen leven mensen langer en gezonder en veel paren kiezen er voor, minder kinderen te hebben. Meer dan de helft van de wereldbevolking woont vandaag in steden en het is ook daar dat de toekomstige bevolking verder zal groeien.

Van de 7 miljard zijn 1,8 miljard kinderen en jongeren, ze zijn de grootste jeugdgeneratie uit de geschiedenis. Uit de groep jongeren wonen er 90% in ontwikkelingslanden. Ik begrijp dat het onderwerp van uw congres zich toespitst op de jeugd van de wereld.

Investeren in de jonge vrouwen en mannen van de wereld is investeren in de toekomst van de wereld.

In Afrika woont een groot deel van de wereldjeugd. De grote kind- en jongerengeneratie in Afrika zal een gouden kans kunnen worden van economische groei - indien ze werkgelegenheid zullen krijgen en er zelf voor kiezen minder kinderen te hebben. Dit zal namelijk een grote arbeidskracht betekenen, die slechts weinig ouderen en kinderen zal moeten voeden. Juist die toestand hielp indertijd de economische groei in Oost-Azië op gang komen.

Een toekomst bouwen voor de kinderen en ouderen van de toekomst betekent zeker stellen dat ze niet hongerig in bed liggen, de nodige vaccinaties krijgen, naar school kunnen gaan, vrij zijn van geweld. Op dit ogenblik lijden 11 miljoen mensen in de Hoorn van Afrika honger, onder hen vormen vrouwen en kinderen de meerderheid. Dat is volstrekt onaanvaardbaar. Daarvoor spelen de VN een centrale rol in het leveren van voedsel en andere basisbevoorrading.

Jonge mensen moeten ook toegang hebben tot seksuele informatie en gezondheidszorgen, ze hebben het recht gehoord te worden en betrokken te worden bij beslissingen, die hun aanbelangen. De recente "Arabische lente" getuigt dat jonge mensen zeer natuurlijk eisen een actief deel te nemen aan hun maatschappij.

Om verschillende redenen is het bijzonder belangrijk te investeren in de jonge vrouwen wereldwijd, omdat het meestal zij zijn, die geen opleiding krijgen, fysisch zwaar en laaggeacht werk hebben en vaak alleen staan voor de verantwoordelijkheid hun kinderen te voeden. Vrouwen zorgen voor 80% van de voedselproductie in Afrika.

Indien men investeert in de opleiding en gezondheid van jonge vrouwen kan men levens redden en de productiviteit en economische ontwikkeling versterken. Tegelijk draagt dit bij aan de gelijkberechtiging van mannen en vrouwen. Wanneer vrouwen opleiding krijgen en gezond zijn, vermijden ze kindhuwelijken, ongewenste zwangerschappen en HIV-besmetting.

Bij jonge vrouwen van 15-19 jaar in ontwikkelingslanden zijn de doodsoorzaken meestal te vinden in zwanger worden en bevallen. Dikwijls sterven jonge vrouwen ten gevolge van een onveilige abortus. Vandaag zijn er 215 miljoen vrouwen die niet wensen zwanger te worden, maar geen contraceptiemiddelen gebruiken. Dat alles is een uitdaging, die op te lossen is met betrekkelijk bescheiden middelen. Het gaat enkel over de wil.

In het jaar 2000 beslisten 189 van de staatsleiders in de wereld een doelbewuste poging te doen om de negatieve armoedespiraal te doorbreken. Daaruit kwamen de Milleniumdoelstellingen van de VN voort.

Acht doelstellingen werden vastgesteld om een waardige en duurzame toekomst te verzekeren aan de wereldbevolking. De wereldgemeenschap gaf zichzelf de tijd tot 2015 om de doelstellingen te halen.

Waarom zijn de Milleniumdoelstellingen zo uniek?

De Millenium- Ontwikkelingsdoelstellingen zijn een reeks van concrete, tijdsbepaalde doelen om armoede, honger, ziekte, dood bij bevalling, analfabetisme en discriminatie van vrouwen te bestrijden.

Verder keurden alle lidstaten van de VN, het hele VN-systeem, de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds de beloften goed. Het gaat over een partnerschap tussen Noord en Zuid.

Er werd reeds grote vooruitgang geboekt. Er zijn tastbare resultaten. Ondermeer verminderde het aantal sterfgevallen bij kinderen van minder dan vijf jaar oud. Dat betekent dat er dagelijks 12.000 kinderen minder sterven dan voorheen. Meer kinderen krijgen een basisopleiding. Vandaag zijn 89% van alle kinderen ingeschreven in een school. Bijna twee miljard meer mensen kregen toegang tot zuiver water.

Maar de vooruitgang is ongelijk verdeeld. De armste en meest marginale van alle ontwikkelingslanden genoten niet van de resultaten en zijn helemaal uitgesloten van de geboekte vooruitgang. Wereldwijd leven miljoenen mensen in uiterste armoede, zonder de mogelijkheid school te lopen, zonder toegang tot elementaire gezondheidsdiensten, zonder drinkwater of sanitaire voorzieningen. Meisjes, vrouwen en marginale groepen zijn bij de allerarmsten.

De Milleniumdoelstellingen gaan er niet enkel over dat regeringen en VN-organisaties de uitdagingen in de wereld moeten oplossen. De Milleniumdoelstellingen zijn doelstellingen van ons allemaal.

De aarde is onze gemeenschappelijke thuis, ze verbindt ons en verplicht ons de beste leefwereld te maken voor iedereen. Door te weigeren dat nog velen blijven leven in armoede dragen we ertoe bij de universele mensenrechten te verzekeren. We dragen ook bij aan vrede en veiligheid in de wereld.

Er zijn veel manieren om actief te zijn en bij te dragen aan een betere wereld. We kunnen deelnemen aan vrijwilligerswerk, dat medemensen steunt in onze plaatselijke gemeenschap. We kunnen ook ieder afzonderlijk onze consumptiegewoonten veranderen, zodat we de uitstoot van CO2 beperken, minder water verbruiken en in zijn geheel zorgen voor ons milieu. We kunnen waren blijven eisen, die niet door kinderen geproduceerd zijn, maar in veilige werkomstandigheden.

We kunnen ook onze politieke leiders hun engagementen doen respecteren, die ze ondertekend hebben in het jaar 2000, en - niet minder belangrijk - nieuwe ambitieuze doelstellingen beginnen te formuleren, die zullen goedgekeurd worden na 2015, aangepast aan nieuwe uitdagingen, die de wereld te wachten staan in verband met energie en milieu, gezondheid en opleiding. De Esperantobeweging is een vanzelfsprekend platform om verandering te scheppen.

Sta me tenslotte toe er de nadruk op te leggen dat het zeer belangrijk is jonge mensen te doen deelnemen. Ze maken meer dan 40% uit van de wereldbevolking. Ze zijn energiek en staan open voor nieuwe technieken en nieuwe werkmethoden. Echt velen zijn virtueel onderling verbonden door sociale communicatiemiddelen en vormen reeds politieke en culturele landschappen. De jonge generatie is belangrijk om een nieuwe groene technologie te ontwikkelen en alternatieve energievormen. Maar we mogen er niet aan voorbijgaan dat veel kinderen en jongeren verder gemarginaliseerd, uitgebuit of slachtoffer worden van katastrofen. Ze hebben recht op onze bescherming en hulp. In een wereld zoals nu, waar we ernstige economische crisissen ervaren, is het spijtig genoeg de jeugd, die een hoge prijs betaalt.

Een wijze heeft ooit gezegd dat de beste manier om zijn toekomst te voorzien is - ze zelf te scheppen. Ik ben er zeker van dat u in de komende dagen overvloedig veel gelegenheid zal hebben om uw visie op de toekomst in een wereld van 7 miljard mensen.

En la nomo de Unuiĝintaj Nacioj en Kopenhago mi deziras al vi fruktodonan kaj sukcesan kongreson!

(In de naam van de Verenigde Naties in Kopenhagen wens ik u een vruchtbaar en succesvol congres!)

Bedankt voor uw aandacht

In het Nederlands vertaald door [Leo De Cooman](#)

Originele tekst:

[Tale af Pernille Fenger, Chef for FN's Befolkningsfond's \(UNFPA\) Nordiske Kontor ved åbningen af Esperanto verdenskongres i Bella Centreret, d. 23. juli 2011](#)